

Tabel 1 Brug af alternativ behandling nogen sinde og inden for det seneste år.

	Brug nogensinde procent	Brug seneste år procent	Antal i befolkningen, der har brugt alternativ behandling in- den for det seneste år
Zoneterapi	20,3	9,7	417.000
Massage, manipulation	15,4	9,0	386.000
Naturmedicin, f.eks. homøo- pati	13,2	8,0	343.000
Akupunktur	11,2	5,3	228.000
Afspænding	4,9	3,0	128.000
Vejledning vedr. kost m.v.	4,4	2,7	118.000
Healing	4,4	2,6	112.000
Magnetiske strygninger	4,4	2,6	47.000
Håndspåbyggelse	1,5	0,8	32.000
Hypnose	1,4	0,6	24.000
Andet	4,6	1,9	82.000
Har brugt en eller flere for- mer for alternativ behandling	43,7	20,6	885.000

Interessen for alternativ behandling har gennem årene været voksende både i Danmark og i mange andre lande. Det viser sig ved en mere positiv holdning til og interesse for behandlingsmetoderne, hvilket især viser sig ved, at flere personer vælger at benytte alternative behandlingsformer.

I år 2000 havde ifølge tabel 1 885.000 danskere benyttet sig af alternative behandlingsformer inden for det seneste år, hvilket svarer til 20,56 pct. af befolkningen over 16 år.

Undersøgelserne viser endvidere, at de mest anvendte behandlingsmetoder er zoneterapi, derefter massage/manipulation, så naturmedicin og akupunktur. Det fremgår også af de pågældende undersøgelser, at flere kvinder end mænd benytter alternativ behandling, og at selvstændige og højtuddannede bruger den mest og ufaglærte mindst, ligesom det fremgår, at alternativ behandling benyttes som supplement til det officielle sundhedsvæsen og ikke som en erstatning.

Der har i de senere år vist sig en tydelig tendens til, at der breder sig en voksende forståelse for, at den traditionelle medicin og den alternative behandling bør kunne lytte til hinanden og ikke forkaste hinanden. Den alternative behandlings holistiske helbredsforståelse appellerer til, at forskere og behandlere må tænke i andre baner end tidligere i forhold til forskningsbaserede evalueringer. Adskillige internationale undersøgelser viser, at selv om man ikke ved traditionelle evalueringsmetoder kan måle en given effekt på de kliniske parametre, som er i fokus i en given undersøgelse, så rapporterer en stor del af patienterne alligevel, at de mærker en effekt. Der kan derfor være me-

get, der taler for at udvikle nye evalueringsmetoder i de kommende år.

Hos de almenpraktiserende læger savnes ofte en mulighed for at kunne rådgive patienterne om alternativ behandling, og det viser sig undertiden, at viden, der er almindeligt kendt af alternative behandlere og patienter, ikke er nået frem til alle læger. Det kan skabe et misforhold i dialogen mellem læge og patient. Nævnes bør dog, at stadig flere almenpraktiserende læger interesserer sig for alternative behandlingsmetoder og inddrager viden herfra i deres patientbehandling. Det vil være værdifuldt, at den enkelte patient kan møde åbenhed hos sin praktiserende læge, speciallæge eller sygehuslæge og oplyse om sin brug af alternativ eller komplementær medicin uden at blive mødt af afvisning eller mangel på forståelse. Personer, der virker inden for sundhedssektoren, bør have langt bedre muligheder for at henvise til andre seriøse behandlere, f.eks. så læger henviser til alternative behandlere og omvendt, når der er grund til at antage, at der er behov for alternativ eller komplementær behandling. Det vil en registreringsordning kunne bidrage til.

Det må ikke overses, at det, der i dag betegnes som alternativt, i årtusinder har været den accepterede form for helbredende behandling af syge. En lang række behandlingsmetoder, der i forskellige tidsepoker og i forskellige omgivelser har været anerkendte, udgør i dag fortsat i høj grad alternativer til den moderne medicin, der er næsten totalt domineret af medicinalindustrien.